

Umut Hiç Bitmez, Halka Küsülmez!

EMEKÇİ BAHARI İÇİN MÜCADELEYE!

Emekçi düşmanı tek adam rejiminin, aldığı yaraya rağmen hala yerli yerinde durduğu gerçeğini unutmamak gerekiyor.

Aldıkları yaraya rağmen "Orta Vadeli Program" adı altındaki örtülü IMF programını, emekçi düşmanı Mehmet Şimşek'in saraydan aldığı icazetle hızla uygulamaya girişecekler. Zira Güler Sabancısından Cevdet Yılmaz'ına, Mehmet Şimşek'ine kadar hem sermayedarlar hem de iktidar temsilcileri seçimsiz geçecek bir 4 yılı fırsat olarak gördüklerini her fırsatta dile getiriyorlar. Domuz topu gibi birleşen iktidar ve sermaye cephesi ilk fırsatta emeğin haklarının üzerine çullanmak için fırsat kollayacaklardır.

Emekçiler iktidarın ve sermayenin saldırıları karşısında ancak kendi güçlerine güvenebilirler. Yakın zamanda yaşanan direnişlere bir bakalım: **Özak, RC Endüstri, Agrobay, Lezita, OYKA Kağıt** ve daha burada sayamadığımız niceleri...

Yurdun dört bir köşesinde birileri hakları için direniyor, kavga ediyor. Kaybediyor, kazanıyor; ancak sonucundan bağımsız olarak emekçilere bu sömürü düzeninden çıkış için bir yol gösteriyor.

31 Mart'ta açığa çıkan umut havası, ancak bu kavga havasıyla buluşturulabilirse emekçilerin talihi gerçekten değişmeye başlayacaktır. Biliyoruz ki sermaye düzeninin hiçbir öznesi bizler için eşit ve adil bir düzenin kurulmasını sağlayamaz. Emekçiler kaderini, ajandalarında sermayenin programını taşıyanlardan bağımsızlaştırmalıdır.

Emekçilere çağrımızdır!

Birlik ve dayanışma günü 1 Mayıs geliyor. Gelin yeni bir emekçi baharını yaratmak için bu 1 Mayıs'ta alanları coşkulu emekçi kalabalıklarıyla karşılayalım!

Seçim Sonrası Ekonomi: Yoksullaşmamız Yetecek Mi?

Güneş Gümüş
SEP Genel Başkanı

★ Sayfa 2

ABONE OL!

📌 sosyalistgundem 📌 sosyalist_gundem

📌 sosyalist_gundem

Ankara:
Sosyalist Emekçiler Partisi: Kocatepe
Mh. Bayındır 2 Sk. 45/7 Kızılay

Spartaküs Kültür ve Sanat
Meşrutiyet Mh. Konur Sk. 11/4
Kızılay

İstanbul:
Rasımpaşa Mh. Halitağa Cd. No 34
Uzunal İşhanı Kat 1
Kadıköy

İzmir:
Yüzbaşı Şerafettin Bey Sk, No: 6, Ece
Apt, Kat: 2 Daire: 2,
Alsancak

Urfa:
Bamyasuyu Mh. Göbeklitepe İş
Merkezi A Blok 64
Haliliye

Seçim Sonrası Ekonomi: Yoksullaşmamız Yetecek Mi?

Güneş Gümüş
SEP Genel Başkanı
@gunesgumus_sep

Seçim sonrasında ekonomide neler olacağı çokça konuşuluyor. Mehmet Şimşek'in Erdoğan'ın talebiyle asıl acı reçeteyi seçim sonrasında sakladığı herkesin

malumu. Sağlık Bakanlığı dışında atama olmayacağından asgari ücrete yeni bir zam beklememiz gerektiğine, kredi kartlarını artık kullanamaz hale geleceğimizden yeni vergilerin gündemde olabileceğine kadar bir dizi plan şimdiden duyuruldu bile. Ne diyorlar daha çok acı çekmemek için biraz dişimizi sıkacağız. Tabii; hep diş sıkması istenen biz oluyoruz. Ama bu sefer yetecek mi; bizi yoksullaştırarak krizlerini çözebilecekler mi? Hiç öyle görünmüyor. Neden mi, gelin konuşalım.

Şimşek, Haziran 2023'ten beri ekonomi yönetiminin başında. Bu sürede ne kadar yol aldı şüpheli. Şimşek ve ekibine desteği eksik etmeyin liberaller bir çöküş olmadan bu dönemi atlattık diye sevinse de ilk günlerdeki gibi pembe bir tablo yok artık. Şimşek'in Erdoğan'ı aşamayacağı için hareket alanının dar olduğu biliniyor zaten. Erdoğan ekonomik bir küçülmeyi kabul etmeyeceği için enflasyonla mücadele ekonomiyi yavaşlatmadan ne kadar yapılabilsen o kadar olacak. Kamu yönetiminin her köşesini ele geçirmiş AKP'lilerin harcamalarına, sarayın şatafatına karışmak yok. Yandaşlara verilen ihaleleri kesmek yok. Faizi çok artırmak yok. Gayrimenkul zenginlerinden fazladan vergi almak yok. Zenginleri üzmemek zaten yok. Ne kalıyor elde; yoksulun sırtına yüklen yüklenildiği kadar. Dolaylı vergileri artır; halkı gelirini düşürüp, kredi kartı-kredi kullandırmayıp harcamaz hale getir; kamuda emekçilere dair harcama kalemlerini kıs... Ama bundan fazlasına ihtiyaçları var.

Neden toparlayamazlar diyorum? Ekonomideki dolarizasyonu kıramayacak olmaları belirleyici bir faktör. İthalata bağımlı bir ekonomi var. Şirketlerin bir yıl içinde ödemesi gereken döviz borcu yüklüce. İçerde enflasyon karşısında kazanç vadeden yatırım aracı az; onun için Dolar bir şekilde değerlendirilecek düşüncesiyle vatandaşın dövizle yönelişini sürüyor. Dövizle sürekli talep olduğunda onu baskı altında tutmak da giderek zorlaşıyor; hele ki Merkez Bankası'nın rezervleri eksilerdeyken. Şimşek'in gelişti uluslararası piyasalardan para gelişine yardımcı olacak diye bir beklenti yaratılmıştı. Geçtiğimiz on ayda ciddi bir sıcak para girişi olmadı. Ama hala liberal ekonomistlerin,

Şimşek'in ekibinin en büyük dayanağı uluslararası piyasalarda parasal bollaşmayla birlikte sıcak para girişinin yaşanması. Bu açıdan da işler yolunda gitmiyor. ABD Merkez Bankası FED, faiz indirimlerine hızla girişmeyeceğini söyleyip duruyor. Kaldı ki uluslararası piyasalarda para bollaşması olsa bile Türkiye'nin kazançlı olması lazım para girişi için. Buradaki faizden nemalanmak isteyen yabancı sermayedar, dövizini bozdurduktan sonra iyi bir faiz alması yetmiyor; dövizin stabil kalması gerekiyor ki kazancı yok olup gitmesin. Ülkede defalarda Dolar'da sıçrama yaşandı; yenisine denk gelirse kazancı hiç olacak. Onun için de risk iştahı yüksek, kısa vadeli kazanç elde edip çıkanlar dışında çekici gelmiyor Türkiye piyasası. Bazı liberaller Dolar'ı serbest bırakın gerçek seviyesi neyse gelsin, böylece dengelensin diyor. Ama bu yöntem iktidarı aşar. Bir kere Dolar'ın sıçraması demek vatandaş açısından kriz demek. Haksız da değil; ülkede üretim bu kadar ithalata bağlı olunca iğneden ipliğe zam furyası başlıyor Dolar artınca. Sonuç artan hayat pahalılığı oluyor. Dış piyasalardaki gelişmeler Türkiye için kurtarıcı olmaya yetmiyor yani.

İç piyasayı ise kendi elleriyle bozuyorlar. Şimşek enflasyonla mücadele için vatandaşın tüketimini kısımaya odaklanmış durumda; patronları zorlamak, ekonomi yavaşlatmak Erdoğan'ın kitabında olmadığı için. Kredi faizleri yükselsin, kredi kartı kullanımı kısıtlansın, ücretler de çok artmasın; vatandaş tüketemeyince piyasada da fiyatları yükseltme eğilimi azalmak zorunda kalır düşüncesindedir. Hem kredi kullanımını zorlaştırıp hem tüketimi kısınca zaman geçtikçe piyasadaki küçük firmaların, esnafın bundan derinden etkilenmemesi mümkün değil. Enflasyonla mücadeleyi vatandaşın tüketimini kısarak da yaparsanız ekonomiyi küçültmemek zor.

Bunun karşılığı iflaslar, işsizliktir ki iktidar için en korkulu senaryo bu olacaktır. Yoksulluk idare edilir de işsizlik, parasızlık değil.

Özetle seçim sonrasında ekonominin toparlanması bir hayal. Aksine ya bizi süründürerek ekonomik krizi idare edecekler ya da iflasları beraberinde getirecek bir kriz ortamı yaratacaklar. Burjuva iktisatçıların, Erdoğan'ın temennileri ortak: Mehmet Şimşek'in birinci olasılığı mümkün kılması. İkinci seçenek, ortamın ısınması demek çünkü.

31 Mart Seçimleri ve Kürt Sorunu

31 Mart seçimlerinin en çok konuşulan konularından biri yine Kürt Sorunu oldu. Elbette söz konusu oy aritmetiği olduğunda Kürt halkı her telden düzen aktörünün ilgisini çekiyor. Nedeni basit: Türkiye’de 12-15 milyon arası Kürt nüfus yaşıyor; bunun 2 milyondan fazlası İstanbul’da yaşıyor. Kısacası yerel seçimler açısından bakıldığında, özellikle Kürt nüfus İstanbul’da seçimin belirleyici faktörlerinden birisi oldu.

31 Mart seçimlerine giderken iktidarın beklentisi DEM Parti’nin seçime güçlü bir adayla girmesi ve kampanyasıyla da Kürt seçmenin oylarının başka bir yere kaçmasını önlemek için gerçekten çaba göstermesiydi. Kimi iktidar sözcüleri sıklıkla DEM Parti’nin belli bir oy oranını aşması halinde çözüm sürecinin yeniden gündeme gelebileceğini, başta Demirtaş olmak üzere siyasi tutsakların serbest bırakılabileceğini, Öcalan üzerindeki tecridin kaldırılabileceğini, Kürt kentlerinde belediyelere kayyım atanmayabileceğini bir ihtimal olarak dile getiriyorlardı. Yıllardır süren savaş ve baskı politikalarının Kürt seçmeni kendisinden uzaklaştırdığını bilen Erdoğan cephesi, bu yolla Kürt oylarının en azından, özellikle İstanbul’da İmamoğlu’na kaçmasının önüne geçecekti. Bu senaryonun

Kürt ulusal hareketinin kimi öznelerine cazip geldiği de kampanya dönemindeki göze çarptı. Neticede iktidarın istediği olmadı.

Batı’da Kürt seçmen Erdoğan ve tek adam rejimine yıllardır Kürt halkına karşı sürdürülen baskının faturasını kesti. İstanbul’da Kürt seçmenin büyük bölümünün Ekrem İmamoğlu’na oy verdiği görüldü. DEM Parti ise Kürdistan coğrafyasında, özellikle iktidarın asker ve polis taşıyarak tabiri caizse gasbettiği belediyeleri bir kenara bırakırsak, başarılı addedilebilir. 2019 yerel seçimlerinde olan % 4,24 olan oy oranı, 31 Mart’ta % 5,7’ye yükseldi. Van’da büyükşehirin yanında bütün ilçeler kazanıldı; 2004 seçimlerinden beri AKP’nin elinde olan Muş kazanıldı. Kürt ulusal hareketinin kalelerinde fire verilmedi.

31 Mart seçimleri seçmen tercihinin kimsenin ipoteğinde olmadığını açık bir şekilde gösterdi. Özellikle Erdoğan’ın düşmez denilen kaleleri bunun göstergesi. Ankara’nın Keçiören’inden Adıyaman’a, Afyon’a kadar pek çok belediye başkanlığı AKP’den muhalefete geçti. Demek ki seçmen kitleleri sanıldığı gibi körükörüne liderine, partisine bağlanan yığınlardan ibaret değilmiş. Hayatın gerçekten içinde olanlar, emekçi sınıfların arasında nefes alanlar alt sınıfların ruh halinin bir senede yaşadığı bu hızlı değişime şaşırılmayacaktır.

Kaldığı Kürt seçmenden bahsettiğimizde bu kitlenin onlarca yıldır süren savaşın ve ezen ulus baskısına karşı verilen mücadelenin zorlu koşulları arasında politize olmuş bir grubu temsil ettiğini unutmamak gerekiyor. Erdoğan’ın bu rüşvet ve şantaj üzerine kurduğu siyasetin tutmayacağı az çok biliniyordu.

Seçim döneminde popüler olan bir Kürt kadınının videosu bu konuda çarpıcıydı. Ne diyordu: “İmamoğlu’na oy vereceğim. Benim derdim CHP değil, zamlar. Ekmek 10 TL olmuş. 3 tane oğlum var, hepsi Selahattin Demirtaş’a bedel. Erdoğan, yarın oy ver Demirtaş’ı çıkartacağım derse günahımı vermem. Oy veririm Türk-Kürt kardeş, oy vermezsem Kürtler terörist! İnşallah İmamoğlu kazanır, Erdoğan güle güle gider”

Bu sözleri dile getiren Kürt kadınının psikolojisi ve dile getirdikleri özellikle büyük metropollerde yaşayan Kürt nüfusta sıkça karşılaşılabileceğiniz bir olgu. Zira Kürt nüfus bir yandan ulusal baskılarla boğuşmak zorunda ve Erdoğan Kürt halkı için kendilerini bu baskı döngüsünden çıkarabilecek bir lider olma vasfını yitireli uzun yıllar oldu. Kürt halkı Erdoğan’ın Kürt sorununun çözümü konusunda ne denli güvenilir bir aktör olduğunu acı deneyimlerle tecrübe etti.

Bir başka üzerinden atlanan nokta Kürt halkı sadece ulusal baskıyla boğuşmuyor. Yoksulluk, hayat pahalılığı, geçim sıkıntısı, işsizlik... Bunlar hayatı Türk emekçiler için ne denli katlanılmaz hale getiriyorsa, benzeri sorunlar Kürt emekçiler için de fazlasıyla geçerli. Yani Kürt emekçiler sadece halkının dertleriyle değil, sınıfının dertleriyle de dertleniyor; boğuşuyor. Dolayısıyla onların oy verme sürecini sadece Kürt sorunu üzerinden anlamaya çalışmak yanlış olacaktır.

Kürt meselesinde bir çözüm yolu açılacaksa; bu hem ulusal baskıya karşı enternasyonalizmi şiar edinen hem de Kürt emekçisinin de bu coğrafyadaki işçi sınıfının bir parçası olduğu gerçeğinin üzerinden atlamayan bir enternasyonalist sol seçenikle mümkündür. Böyle bir örgütlenme perspektifine kaçınılmaz bir şekilde Ortadoğu’daki sosyalist bir seçeneğin inşası hedefini eklemelidir.

SEP, parti olarak bu hedef doğrultusunda yürümektedir. Özellikle son yerel seçimlerde Urfa Eyyübiye’de emekçi Fadıl Güçlü’nün adaylığı ile verimli bir kampanya dönemi geçirilmiş ve Kürt halkı içerisinde yeni mevziler kazanılmıştır. Bu yolda emek verenlere, mücadeleyi büyütenlere selam olsun!

<https://twitter.com/dokuz8haber/status/1773326756386156695>

**Spartaküs Kültür ve Sanat
Ankara, İzmir
ve Urfa’da!**

Spartaküs
Youtube >>
Kanalı

spartakussanat spartakuskultur

sosyalist

YEREL SEÇİMLER NEYİ GÖSTERDİ, NE YAPMALI?

31 Mart Pazar günü yapılan seçimlerde AKP tarihinin en büyük seçim hezimetini yaşarken CHP ise tarihinin en büyük başarılarından birine imza attı. Beklentilerin çok ötesine geçerek herkesi şaşırtan bu sonuçlar nasıl mümkün oldu?

Sınıfsal Mevzular Öne Çıktı

Kanımcı en büyük etmen milliyetçi hamasetin ve kimlik-kültür kutuplaştırmalarının bu sefer tutmamasıydı. Açık ki sözde iç-dış düşman üzerinden yürütülen hamaset, geçen yılki seçimlerde barutunu tüketmişti. "Terör sevici CHP, beka için AKP" söyleminin miadı dolmuştu. Ekonomik kriz emekçileri o kadar şiddetli vuruyordu ki sınıfsal mevzular bu seçimi domine etti. Öyle ki ülkede yoksulluk katlandı, ülke gibi aileler de gırtlığına kadar borca battı. Kredi kartları döndürülemez oldu. Pazarda markette ürünlerin yanına yaklaşılmaz oldu. Sonuçta AKP'nin geleneksel oy tabanı olan kent yoksulları da artık AKP'yi kitlesel şekilde terk etti.

Ülke kaynakları büyük şirketlere peşkeş çekilirken sıra emekçilere gelince "para yok" denmesinin bedeli AKP için ağır oldu. AKP'nin elinde avucunda seçim ekonomisi uygulayacak para da kalmamıştı. RTE'nin konuşma yaptığı her meydanda maaşlarda düzeltme isteyen emeklilere para kalmadı demek zorunda kalması kendisi için pek de hayra alamet değildi.

Küçükler Ezildi

Bu koşullar, ana muhalefet partisi CHP'nin tepki oylarıyla büyük bir başarı elde etmesini mümkün kıldı. AKP'ye tepki oylarının doğal adresi "kazanacak aday" olacaktı ve bu aday da büyük çoğunlukla CHP adayından başkası değildi. Bu durumda küçük partiler arada sıkıştılar ve adeta silindiler. İYİP ve Meral Akşener büyük kaybetti. Herkesin gördüğünü göremeyip siyaseten intihar etmekte olduğunu anlayamayan Akşener kendisini bitirdi. İYİP dışında Memleket Partisi, Gelecek, Deva gibi partiler de görünmez oldular. Son dönemde güçlenme sinyalleri veren aşırı sağcı Zafer Partisi de arada sıkışıp hayal kırıklığı yaşayanlar arasındaydı, ne var ki faşist Ümit Özdağ'ı var eden göçmen düşmanlığı onu siyaseten yaşatmaya devam edecektir.

Dem Parti Keyifsiz

Dem Parti, Kürt bölgelerinde beklenen başarıyı gösterse de birçok şehirde devletin asker taşıması yoluyla hileli şekilde belediyeleri kaybetti. Batı'daki DEM oylarının ise CHP'ye yöneldiği görülüyor. Bu oyların CHP'de kalıcılığa eğilimi göstermesi DEM Parti'yi ciddi oranda sıkıştırıyor. CHP'nin DEM'in resmi desteği olmaksızın AKP'yi yenilgiye uğratması da DEM'in siyasi pazarlık gücünü azaltmış oldu. DEM yetkililerinden gelen seçim öncesi çelişkili açıklamalar Kürt ulusal hareketi cephesindeki sıkışmayı ve kafaların karışıklığını gösteriyor. RTE'nin DEM'li belediyelere kayyum atayıp atamayacağı ya da RTE'nin MHP'den uzaklaşıp uzaklaşmayacağı DEM cephesinde yakından takip edilecek. RTE'nin bundan sonra daha liberal bir tavır takınması söz konusu olursa DEM'in bu değişime duyarsız kalmayacağı bu süreçte net olarak gözüktü.

YRP'nin Yükselişi

Seçimin CHP'den sonraki net galibi ise YRP oldu. YRP dini retoriği sol söylemle birleştirerek kendisini sistem karşıtı bir güç olarak konumlandırıyor. YRP AKP'nin Filistin konusundaki ikiyüzlülüğünü ve ekonomik kötü yönetimi yerel seçim sürecinde iyi işledi. Bu haliyle de kent yoksullarının muhafazakar bölümlerinden YRP saflarına önemli geçişler oldu. AKP'nin burjuva siyasette CHP ve YRP ikili sıkıştırmasına açık hale gelmesi önümüzdeki sürecin AKP açısından çok zor geçeceğini gösteriyor.

Müzmin Karamsarlar Bahanesiz Kaldı

Bü ülke ve insanının asla değişmeyeceği türünden karamsarlık ve yılgınlık yayan boş varsayımlar bu seçimlerde yanlışlandı. Halkı hor gören bu üstenci mekanik ezberin dağılması önemliydi. Bu anlamda AKP'nin yenilgisi toplumsal muhalefete moral katacaktır. Ama diğer taraftan RTE'nin çok büyük yetkilerle iktidarını sürdürdüğü ve CHP'nin de bu bozuk sömürü düzeninin alternatifi olmadığı akıldan çıkarılmamalıdır.

Sosyalist Solun Durumu

Sosyalist sol her ne kadar çok önceden yerel seçim havasına girse de birkaç sınırlı alan dışında sosyalist solun bir iddiası yoktu. Oralarda da gereken birlik, dayanışma ve mücadele sergilenemedi. Üstüne üstlük kısır çekişmeler ve herkesin gördüğü ayak oyunları sosyalist solun genelinin hanesine yazılan

kötü puanlar oldu. TİP oy beklentilerinin çok altında kaldığı gibi Gökhan Zan meselesinde görüldüğü üzere büyük hatalarla defolarını alenen ortaya sermiş oldu. TKP de olanca sekterliği ile kendisini çok negatif şekilde ortaya koydu ve beklentilerinin yüksek olduğu Defne ve Kadıköy gibi alanlarda hayal kırıklığına uğradı. Maçoğlu da Kadıköy gibi yanlış bir yere ve TKP gibi kimsenin sevmediği sekter bir partiye angaje olarak kendisini tüketmiş oldu.

Yapılması Gereken

Önümüzdeki süreçte emekçiler kemer sıkma önlemleriyle daha da yoksullaşacaktır. Diğer taraftan AKP iktidarı yükselmesi muhtemel sınıfsal tepkilerin yaygınlaşmaması için devlet sopasını etkin bir şekilde kullanmak isteyecektir. Demokratik hakların kısıtlanması, Kürtler ve diğer ezilen kesimlerin baskılanmasının sürmesine hazır olmak gerekir. Bütün bu şartlarda önümüzdeki 4 yıl boyunca 2028 seçimlerini beklemek büyük bir yanılgı olacaktır. Kaldı ki olası CHP iktidarının Mehmet Şimşek ile aynı ekonomi politikalarını savunduğu bilinmektedir.

Bu anlamda işçi sınıfı ve gençlerin örgütlülüğü ve fiili mücadelesinin her şeyden önemli olduğu akıldan çıkarılmamalıdır. 22 yıllık AKP iktidarı boyunca emekçilere ve demokratik haklara yapılan kapsamlı saldırıların sokaklardaki fiili mücadele ile durdurulduğu ya da frenlendiği bilinmelidir. Bu sebeple sınıf bilinçli emekçiler ve gençler, artan yoksulluğa ve ülkede hüküm süren vahşi kapitalizme karşı mücadeleyi büyütme ve konsantre olmalı, seçimleri ve CHP iktidarını bekleme tutumunu reddetmelidir.

Partimiz SEP sosyalist solun birleşik mücadele cephesini inşa etmek doğrultusundaki çabalarını sürdürecektir. Parlamentocu eğilimler ne iddia ederse etsin sosyalist solun atılım yapmasının yegane yolu fiili mücadelelerden ve emekçi kitleler içerisinde devrimci mevziler kazanmaktan geçmektedir. Partimiz bütün gücüyle bu hedefe varmak için çaba sarf etmeye devam edecektir. Sosyalist sol bu görevi gerçekleştiremediği ölçüde kent yoksullarının sınıfsal öfkesi, kendisini sisteme alternatif gibi gösteren YRP gibi çıkmaz sokaklara yönelecektir.

**KAYNAK
VAR:
SERVET
VERGİSİ!**

1 Asgari ücrete ve tüm ücretlere her ay enflasyon oranında zam yapılsın!

2 Emeklilere insanca yaşanabilir bir ücret!

3 Faizle yağmaya son: Emekçi halkın kredi kartı borçları silinsin!

SEP

Sosyalist Emekçiler Partisi